

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/651/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511222438
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1511222438.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Bratislavská správcovská spoločnosť, s.r.o., so sídlom Mikulášska 25, Bratislava, IČO: 43 782 868, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., Bajkalská 13, Bratislava, proti odporcom: X/ J. Š., B.. XX.XX.XXXX, X. X. XX, X., X/ Y. Š., B.. XX.X.XXXX, X. X. XX, X., obaja zastúpení: JUDr. Dušan Pohovej & partners, s.r.o., Nám. Slobody 10, Bratislava, o zaplatenie 93,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a odporcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27. septembra 2012, č.k. 7C 44/12-94 v spojení s opravným uznesením č.k. 7C 44/2012-95 zo dňa 25.10.2012, a v spojení s opravným uznesením č.k. 7C 44/2012-98 zo dňa 25.10.2012, do výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil zaplatený súdny poplatok vo výške 9,87 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania žiadal, aby odporcovia 1/ a 2/ boli zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť mu 93,54 eur s príslušenstvom z titulu nedoplatku do fondu služieb poskytovaných s užívaním bytu na Blagoevovej 24 v Bratislave. V priebehu konania dňa 27.9.2012 navrhovateľ svoj návrh zoberal v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Súd konanie v zmysle ustanovenia § 96 ods. 1,3 O.s.p. zastavil.

V časti výroku o trovách konania súd prvého stupňa uviedol, že o trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. s použitím § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak bolo konanie zastavené, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľ žiadal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 235,30 eur. Súd uviedol, že nakoľko v danom prípade ide o drobný spor, výška uplatnených trov je voči pohľadávke vo výške 93,54 eur neprimerane vysoká, preto náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľovi nepriznal.

Uznesenie napadli v zákonnej lehote odvolaním odporcovia 1/ a 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 02.11.2012, len do výroku o trovách konania. Uviedli, že istinu vo výške 556,04 eur po doručení výzvy na jej úhradu ihneď zaplatili. Vzhľadom k tejto skutočnosti navrhovateľ zoberal svoj návrh v tejto časti späť a žiadal uhradiť zostávajúcu dlžnú sumu vo výške 93,54 eur s prísl.. Poukázali na to, že si neboli vedomí zvyšnej dlžnej sumy vo výške 93,54 eur s prísl., nakoľko im bola doručená upomienka zo strany navrhovateľa len na sumu 556,04 eur, ktorú obratom uhradili. V prípade, že by im bola doručená ďalšia výzva na úhradu žalovanej sumy, boli by aj túto uhradili. Na pojednávaní dňa 27.9.2012 právny zástupca navrhovateľa zoberal svoj návrh v celom rozsahu späť, nakoľko odporcovia

dlh voči navrhovateľovi uhradili dňa 06.07.2012. Čo sa týka tejto úhrady, táto bola uhradená na základe vyúčtovania nákladov na služby a nie na základe upomienky alebo výzvy na zaplatenie. Vzhľadom na uvedené mali za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto navrhujú, aby odvolací súd rozhodnutie v časti výroku o trovách konania zmenil tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi 1/ a 2/ trovy konania vo výške 147,-eur k rukám právneho zástupcu odporcov.

Uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním aj navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 13.11.2012, a to do výroku, ktorým súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Bol toho názoru, že v danom prípade nemožno rozhodnúť podľa § 146 ods. 1 O.s.p. a použiť všeobecnú zásadu o náhrade trov konania. V predmetnom konaní dňa 27.9.2010 v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. svoj návrh zo dňa 25.10.2011 vzal späť v celom rozsahu. Dôvodom späťvzatia návrhu bola skutočnosť, že odporcovia aj svoj zvýšený dlh platbou zo dňa 6.7.2012, čiže po podaní žaloby v celej výške uhradili. Preto žiadal, aby súd o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.. Mal za to, že odporcovia svojím procesným úkonom zavinili zastavenie konania, a návrh bol vzatý späť výslovne pre ich správanie. Ďalej uviedol, že nemôže súhlasiť s názorom súdu, že v danom prípade ide o drobný spor a výška uplatnených trov je voči pohľadávke 93,54 eur neprimerane vysoká. V predmetnom konaní sa jedná o drobný spor až od momentu, keď súd konanie v časti istiny vo výške 556,04 eur zastavil, a predmetom sporu zostala znížená istina vo výške 93,54 eur s prísl.. Do toho času o drobný spor rozhodne nešlo. Poukázal na to, že návrhom zo dňa 25.10.2011 požadoval zaplatenie istiny vo výške 649,58 eur s prísl.. Preto má za to, že v danom konaní má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za tri právne úkony vypočítané z plnej istiny vo výške 649,58 eur a za jeden úkon vypočítaný zo zníženej istiny vo výške 93,54 eur. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil v napadnutej časti uznesenie súdu prvého stupňa tak, že odporcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal a prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel záveru, že sú dané dôvody na zrušenie uznesenia v napadnutej časti.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerané ustanovenia o rozsudku. Odôvodnenie uznesenia tak musí spĺňať kritériá podľa § 157 O.s.p., musí byť z neho zrejmé, ktoré skutočnosti mal za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Rozhodnutie, ktoré nerešpektuje zásady uvedené v ustanovení § 157 O.s.p. je nepreskúmateľné. Výrok rozhodnutia musí zodpovedať výsledkom dokazovania a vyhodnotenia dôkazov. To sa musí prejaviť v odôvodnení rozhodnutia a dôvody preto musia byť jasné a presvedčivé. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i s jeho špecifickými námietkami. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane, sa účastníkovi konania odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov.

Odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti nepreskúmateľné. Svoje rozhodnutie v časti náhrady trov konania súd prvého stupňa odôvodnil len odkazom na právnu úpravu, bez uvedenia bližších dôvodov, na základe, ktorých dospel k záveru, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podaním zo dňa 30.4.2012 vzal svoj návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške 556,04 eur späť z dôvodu, že odporcovia po podaní návrhu dňa 23.11.2011 uhradili svoj dlh v časti istiny. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 7C 44/2012-70 zo dňa 30.05.2012 konanie v sume 556,04 eur zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške súdneho poplatku na účet navrhovateľa, a trovy právneho zastúpenia vo výške podľa počtu úkonov právnej služby ku dňu vyhlásenia rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z uvedeného je teda zrejmé, že v zastavenej časti, teda týkajúcej sa istiny vo výške 556,04 eur, súd prvého stupňa nevyčíslil priznané trovy navrhovateľovi konkrétnou určitou sumou. Následne po späťvzati zvyšnej časti návrhu navrhovateľom, t.j. sumy 93,54 eur, súd prvého stupňa konanie vo zvyšnej časti istiny zastavil, a to uznesením zo dňa 27. septembra 2012, a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v časti výroku o náhrade trov konania, a dospel k názoru, že z rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, prečo rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal len zo všeobecnej zásady vyjadrenej v ustanovení § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.. Prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal zodpovednosťou za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania.

V predmetnej veci súd prvého stupňa mal vychádzať z vyššie citovaného ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p.. V danom prípade sa dôvodnosť podania žaloby posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, ak by nedošlo k späťvzatiu žaloby, ale to, či žalovaný (odporca) splní to, čoho sa žalobca (navrhovateľ) domáha, a len preto vezme žalobu späť. Zavinenie je možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo po tom by šlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska platí (ak nejde o prípad § 146 ods. 2 veta druhá), že zavinil, že konanie muselo byť zastavené a je preto povinný nahradiť náklady konania odporcovi.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne rozhodne o náhrade trov konania v zmysle s ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodní tak, aby malo všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 157 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.